

Měl jsem tu čest prožít víkend s moc fajn lidmi a můžu říct, že jsem přitom úplně zapomněl na starosti okolního světa. Píšu "tradiční" víkend, ačkoliv jsem se této tradice účastnil prvně.

Bylo nás dohromady 15 "starších" (snad se někdo neurazí:-)), postupně jsme se sjeli v pátek ve večerních hodinách. Když jsem přijel i já, byl už Bang v plném proudu, tak jsem skočil přímo do hry. Při ní jsme schlamstli každý pár chlebů z vlastních zásob, které jsme zalili vínkem. Po nešporách jsme se vydali na noční rozjímavou procházku s několika zastaveními, která připravila Brum:-) Byl to moc hezký zážitek, mrzlo, trochu foukalo a byla jasná noc...

V sobotu ráno se nikomu moc vstávat nechtělo, rekord ve spaní vytvořil Tomáš, kterého musela ze spacáku

vytáhnout Eliška asi v půl desáté. Po snídani a ranních chválách měl Jenda slovíčko a poté jsme se konečně vypravili (asi v 11 hodin) na pouť k nové stromkovické kapličky, což byla příležitost k focení, které bylo náležitě využito. Po návratu připravily holky oběd - hrachovku a sekanou s bramborovým salátem a šlo se na mši svatou, po níž byla křížová cesta připravená Frantou a Jančou. Večer byl ve znamení Bangu, nakládaných hermelínů, Bangu, nešpor a Bangu...:-) Největší vytrvalci vydrželi hrát snad do půl třetí...

V neděli ráno, no spíš dopoledne..., byla rozcvička, na kterou se Eliška podařilo vyhnat pár lidí... Po ranních chválách, snídani a slovíčku jsme tuším hráli Bang, následoval guláš, úklid a závěrečný Bang...

Do svých domovů a zpět do reality jsme se rozjeli po 16. hodině.

Všem moc děkuji za přípravu, modlitbu a společně strávený krásný víkend. *Matěj Kraus*

Úvodník:

Většina z vás si náš občasník čte na plese Vavřineček, k jehož příležitosti byl také vydán. Doufáme, že si tuto velkolepou událost opravdu užíváte, kupujete jak diví lístky do tomboly, povídáte si s přáteli, tančíte (a nebo se o to alespoň pokoušíte), pomáháte vyprázdnit bar, či sledujete prezentaci o uplynulém roce v našem spolču. Vám, kteří si tento plátek vychutnáváte až v klidu doma, se jistě zaleskne slza v oku při vzpomínce na krásné zážitky z tohoto nezapomenutelného večera. A vy, kteří jste tam vůbec nebyli, nezoufejte! Prostě si jen s radostí čtete řádky našeho Vavřinečka a sami pro sebe si slibte, že za rok už určitě přijedete :) *-red-*

„EKUMENICKÉ“ SPOLČO MLADŠÍCH

V sobotu 26.1. jsme se my mladší spolčáci sešli u Holcových netradičně již v 18 hodin. Chvilí po nás dorazili i hlavní hosté večera – nejprve evangelický duchovní Horák a chvíli po něm jilemnický katolický farář František Mráz. Protože byl týden modliteb za jednotu křesťanů, nemohlo být hlavní téma jiné než ekumenismus. Dozvěděli jsme se základní rozdíly mezi křesťanskými církvemi. Kdy a proč došlo k jejich rozdělení, jaký je rozdíl mezi biřmováním a konfirmací a samozřejmě mnoho dalšího. Vše proběhlo v poklidné atmosféře, takže se žádné velké spory nekonaly:-).

Než jsme se nadáli, byla tu skoropůlnoc. Kromě povídání o ekumenismu jsme si během těchto 6 hodin stihli zapívat, popovídat si, zahrát si 3 hry (přeci jen jsme ještě mladší spolčo:)), pochutnat si na dobrotách a hlavně strávit chvíle s Ježíšem uprostřed. *MareLuk*

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V HRADCI KRÁLOVÉ

Po dvouleté odluce od diecézních setkání mládeže v Hradci Králové se 15.3.2008 vrátil opět marnotratný kocour Vavřineček do otcovského domu a pozor, přátelé – byl přijat přesně tak, jak nám o tom Mistr vypráví v Písmu. Pravda, za ty dva roky zas tak moc nehrěšil, tedy až na těch pár falešných míst, která vyrobil, když loni na jaře a na podzim doprovázel obdobná setkání v Litoměřicích, ale to nijak nezmenšuje onu velkorysost přijetí. Organizátoři totiž vyhověli nabídce naší kapely doprovázet toto setkání hudbou. A tak se Vavřineček stal i součástí přípravného týmu, ne o mnoho menšího, než byl počet účastníků setkání mladých v Litoměřicích.

Do Hradce jsme proto přijeli už o den dříve, abychom mohli nazvučit prostor katedrály, ve které jsme měli příští den oslavovat Pána při slavnostní mši svaté. Úkol to nebyl nijak jednoduchý a musím se přiznat, že jsem sám měl obavy o výsledek našeho snažení. Přesně sedm set let stará gotická babička se dlouho vzpírala především našim nástrojům, které odmítaly využít jejich akustických služeb a tvrdšíjně se spojovaly s Vavřinečkem nově zakoupenými zvukovými bedýnkami. Nakonec se nám ale podařilo najít vhodný kompromis a rádi jsme šli do nedaleké kaple sv. Josefa poděkovat Bohu a především mu s celým realizačním týmem svěřit nadcházející setkání. Ten večer jsme ještě chvíli zkoušeli, pak se porůznu spojili a nakonec porůznu zalehli povětšinou na biskupském gymnáziu. *(pokračování na straně 2)*

SKUTEČNÝ SVĚT

Stál přede mnou, byl tak trochu za oponu pozlátek, vysněný záznak i zmatek. Ten

skutečný svět a člověk se bojí vrátit o krůček na zpátek. Nad vším vítěz,

čestnost přítěž. Už víš kde jseš? Seš na "matičce zemi" v imaginárním světě. Tvé

srdce po boží lásce tepe. Však oči jsou slepé. Co ještě zůstalo čisté? Dětský pláč přece. Slza z lásky v oku matky, život skutečný tak krátký. Virtuální

zážitky-Ne! Planeta bez války-Ne! Touha boha, naše stálá prohra? Naděje srdce ty

dary vzácné to přec krásné.

Karel Holec

SPRINGFEST

Divadlo Krakonoš, Vysoké nad Jizerou, od 18:30h, 12.4.2008

Velkolepý, nejen křesťanský, hudební festival, na kterým nesmí nikdo chybět. Pořádná pařba, kvalitní hudba a skvělá zábava se všemi přáteli.

Veškeré informace na <http://www.springfest.wz.cz>

Tradiční táborák

pro děti;).

28. 06. 2008 v Peřimově

Pravděpodobně téma táboráku a svědectví lidí bude na téma:

Srdce vás zveme na tradiční táborák do Peřimova,

EVANGELIZACE

který se uskuteční v sobotu 28. června 2008 od 19:30.

Těšíme se na viděnou!

Od 18 hodin bude mše svatá ve mříčenském kostele.

V případě dotazů kontaktujte Jendu Lukeše

777 626 984

Nebude snad chybět živá atrakce jenda.lukes@centrum.cz

"Všiml jsem si, že tvůj otec má opuchlé líce. To je od zubů?"

"Ne, od modlitby..."

"Ale nekecej..."

"Nekecám. Včera jsme se spolu celá rodina modlili otčenáš a když jsme došli po "zbav nás zlého", otec se podíval na mámu a ona si toho všimla."

PRO ZASMÁNÍ:

Farář čte kázání. Zezadu se k němu přimota kostelník a šeptá mu:

"Otče, na chóru hraji poker."

A kněz mu šeptem odpoví:

"Díky, ale nejdřív musím dokončit to kázání"

(pokračování ze strany 1)

Setkání samo už jinak probíhalo podobně jako před dvěma lety, kdy nás tu většina byla posledně. Hudbu v prostorách 8lharmonie obstarávala stálíce diecézní scény VeKa (jíž patří také náš dík za srdečné přijetí, přestože jsme jí, zdálo by se, tak trochu lezli do zeli). Milý rozdíl (aspoň pro sedící;-) byl určitě v počtu účastníků. Na předložském setkání nás bylo myslím kolem pěti set, zatímco letos šlo počet účastníků odhadovat číslem tak o čtyři stovky vyšším. A přestože

SILVESTR 2007 PO VAVŘINEČSKU

Tak jak jsi letos trávil Silvestra? Ptali se mě všichni první den v novém roce. A co myslíte, že jsem jim mohl napsat? Byla to super, bomba, mazec párty;)

Začátek této velké pařby začal už v 18:00 mši svatou v mříčenském kostele, kterou vedl pan farář Mazura. Mimo jiné měl krásné kázání o naší „sponzorce“ Panně Marii...

Po mši jsme se už přesunuli auty na hlavní místo činu: do Peřimova, ne jako obyčejně, ale tentokrát tam, kde se koná táborák. Zde jsme nejdříve měli někteří trochu problémy s parkováním svých aut a někteří s tím aby se vůbec udrželi na nohou - byl tam totiž strašný led. Ale všichni jsme to zvládli bez újmy na zdraví a tak jsme se všichni úspěšně dopravovali se svými věcmi až na nově zrekonstruovanou a útulnou půdu. Zde jsme nejdříve roztáli u takových kamínek poháněných propanem (teda myslím :D).

A poté už začal hlavní program: První hru si uvedl sám velký organizátor celé akce Pěfa s Ivčou: Pouštěli nám různé melodie z 8lmů, seriálů i třeba reklam a našim úkolem bylo napsat, o které 8lmy seriály a reklamy jde. Byla to opravdu dobrá hra, u které jsem se (ale určitě ne jenom já) pořádně zasmál. Poté následovala písnička a

jsem v porovnání s VeKou z takových kapelových plínek ještě tak úplně nevyrostli, měl jsem z konečného výsledku jak našeho muzikantského snažení, tak z celého průběhu setkání opravdovou radost.

Moc bych chtěl poděkovat Jendovi a Pětovi, protože nebyť jejich odvahy, určitě bychom tu slavnou mši nedoprovázeli. Velký dík patří samozřejmě všem organizátorům, Otci biskupu Dominikovi a všem, kdo k tomuto setkání přispěli. Díky Bohu:-)

Simon Kraus

po ní přišla moje chvíle. Byl jsem totiž požádán abych na tento program vymyslel nějakou hru... Nejprve mi Terka krásně rozdělila všechny účastníky do 6 skupin. Úkolem každé ze skupin bylo uhadnout nejprve popis a poté pantomimu kterou předváděl pokaždé zástupce jejich skupiny. Dva nejspěšnější týmy postupovali do velkého 8nále nesoucího název 5 proti 5. Myslím, že u této hry jsme se taky dost pobavili a tak splnila svůj účel.

Pak byla přestávka na jídlo a po ní následovala scénka o zraněném řidiči, kterému nikdo nechtěl pomoci... nakonec mu jeden pomohl. Dále jsme se po jednom vydali na rozjímavou cestu, kterou opět připravil velký organizátor. Téma bylo společenství. Byly to opravdu pěkné náměty na přemýšlení...

Když jsem se z této cesty vrátil už probíhala rozjímavá modlitba a po ní jsme si společně (už v novém roce) zazpívali Loretskou hymnu a poté jsme se už vydali opět ven. Shlédlí jsme krásný ohňostroj, který šéfoval velký pyrotechnik Martin a poté jsme si přáli a přáli a přáli vše dobré do nového roku. Když už jsme si venku dostatečně všichni navzájem popřáli, vydali jsme se zase zpátky do statku na Terčinu hru. Uhádní nejoblíbenější píseň a 8lm pár spolčáků, ve kterém jsme (já, Ivča a Martin) s přehledem a velkým náskokem (jeden bod) zvítězili. Poté už následovala volná zábava ve formě hraní BANGU a TWISTERU. Kdo zrovna nehrál, tak buď tancoval nebo si povídal.

Okolo 5 hodiny ranní jsem už bohužel jel domů a tak nevím jak to dále probíhalo, ale většina už se už stejně asi chystala spát a tak jsem snad o moc nepřišel. Ráno ještě byla v Mříčném Novoroční mše svatá, ale jak to probíhalo to nevím.

Závěrem bych chtěl poděkovat hlavně Pětovi za skvěle vedený program a všem, kteří nějak s programem pomohli, ale i všem, co tam vůbec byli, protože bez nich by to nestálo za nic. A hlavně díky Bohu že se vše tak dobře podařilo... *Filip Kužel*

VÁNOČNÍ SPOLČO U TONIČKY

Dne 22. posledního měsíce roku 2007 jsme se, jako již tradičně každý rok před Vánoci, sešli v domku Toničky ve Zvědavé uličce. Sešlo se nás něco málo pod padasát.

V první polovině hlavní slovo držel P. Šlégr (český misijní ředitel), který nám vyprávěl o jeho misijní činnosti – konkrétně z Mexika, takže to bylo velmi zajímavé. Vyprávěl nám například o tamním zjevení Panny Marie v 16.st., také o celkové historii křesťanství na americkém kontinentu. Také ale třeba i takové zajímavosti, že v Mexiku rozdíl mezi létem a zimou je ten, že v zimě si berou tamní obyvatelé do sandálů

STARŠÍ SPOLČO – NA CESTE PO RUSKU A RUMUNSKU

Den se dnem sešel a naskytl se další možnost setkat se starším spolčem, neváhal jsem tedy a lákavé možnosti využil. Toto rozhodnutí mohu jednoznačně označit za správné, na našem poslední spolču jsme totiž měli možnost setkat se s velmi zajímavým hostem Honzou z Dobrušky, který spolu s dalšími křesťany podniká každé léto výpravy do turisticky zatím nepřilíh

“U Boha není nic nemožného.” (Lk 1, 37)

Chcete vědět proč:-)? Jestli ano, tak čtete dál;-) Na naší školní nástěnce visí 3 krásné veliké plakáty. Jeden je na Rock ples, druhý na PUNKový večírek a třetí je téměř ve stejném stylu....na studentskou mši svatou:-)

Ta se uskutečnila 23.1.2008 v 18:00. Nás studentů se sešlo zhruba 40 (což je krásný počet, bereme-li ještě v úvahu, že mnoho studentů nemohlo přijít, protože jsou přes týden na školách!). Jenže to nebylo všechno! Kromě nás, studentů, se mšezúčastnili ještě 4 profesori slavného jilemnického ústavu:-) Dokonce mezi nimi byla přítomna i jedna profesorka, do které by před tím nikdo neřekl, že by mezi nás mohla zavítat! Bylo to neuvěřitelné a patří za to Pánu Bohu veliký dík:-)

ponožky;-).

Také jsme viděli dvě krásné scénky, z nichž jedna opravdu vystihla dnešní předvánoční ukvapenou dobu.

Po přestávce na jídlo již přišla hlavní část večera, totiž ta, která se koná vždy jen jednou za rok a jindy to prostě nejde:-) - rozdávání dárků!! Někdo dostal víc, někdo méně, ale myslím že radost všech byla úplně nehorázně vysoká:-).

Celé spolčo jsme zakončili krásnou modlitbou a nádhernou písní Narodil se Kristus Pán – fakt super předvánoční atmosféra!:-) *Lukáš Hrubý*

obvyklých oblastí. Pro nás si z nich vybral Rusko a Rumunsko. Z těchto cest vznikla celá řada fotografií, které nám Honza promítal a obohatil svým poutavým komentářem. Během promítání nechyběla ani pauza na občerstvení. Po dokončení celého vyprávění Honza sklídl zasloužené ovace. Následovalo slovíčko, které si pro nás připravil jeden ze „sloupů“ společenství Maruška Lukešová a večer jsme zakončili modlitbou. Za dobrou atmosféru a krásný večer všem děkuji.

Vítek Luštinec

Druhý den se totiž před začátkem hodiny zastavila u mé lavice a moc děkovala za krásný zážitek...prý už dlouho nezažila něco tak povzbuzujícího:-)! Celou následující hodinu se téměř rozplývala a nechovala se tak, jak je jejím neblahým zvykem;-) Její šťastný výraz a dnešní dotaz, kdy „to zase budeme mít“, byl nejkrásnějším zážitkem snad celého týdne. Je totiž úžasné vidět, že tato forma evangelizace má své plody:-) Nemyslím, že bychom tím hned „získali nějakou tu ovečku“, ale to, že si lidé alespoň uvědomí, že církev není žádná zastaralá instituce, která říká lidem „smíš-nesmíš“, ale že je to naprosto normální společenství lidí, kteří jsou šťastní, že mají jeden druhého a také společnou víru v jednoho fakt super Pána Boha:-) *Lucka Holcová*

MONS. VÁCLAV MALÝ

titulární biskup marcellianský, světicí biskup pražský

Heslo: Pokora a pravda

Základní data:

narozen: 21. 9. 1950 v Praze

kněžské svěcení: 26. 6. 1976

jmenován titulárním biskupem marcellianským a světicím biskupem pražským: 3. 12. 1996

biskupské svěcení: 11. 1. 1997

Životopis

Narozen 21. 9. 1950 v Praze. Po absolvování gymnázia studoval v letech 1969-1976 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích, na kněze byl vysvěcen 26. 6. 1976 v Praze. V letech 1976-1978 byl kaplanem ve Vlašimi a Plzni.

V únoru 1977 podepsal Chartu 77, v roce 1978 se stal členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.

Od ledna 1979 byl bez státního souhlasu, pracoval jako zeměměřičský 8gurant. V květnu byl 1979 zatčen, obviněn z podvracení republiky a ve vazbě byl držen do prosince 1979. V letech 1980-86 pracoval jako topič v pražských hotelech.

V letech 1981-1982 byl mluvčím Charty 77, v roce 1989 mluvčím Občanského fóra.

Od r. 1990 do r. 1991 spravoval farnost sv. Gabriela, v letech 1991-1996 byl farářem u sv. Antonína v Holešovicích.

1.12.1996 byl jmenován kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta a 3.12.1996 titulárním biskupem marcellianským a světicím biskupem pražským. Svěcení přijal 11. 1. 1997 v Praze.

EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR S BISKUPEM VÁCLAVEM MALÝM PRO OBČASNÍK VAVŘINEČEK!!!

Ve čtvrtek 24. ledna 2008 byl hostem ekumenického klubu Betánie Mons. Václav Malý, osmělil jsem se a zeptal se ho na několik otázek. Doufám, že Vám tento exkluzivní rozhovor udělá radost;)!

Otče biskupe, jak se Vám zde v Jilemnici líbí?

Já jsem se zde v Jilemnici cítil minule i teď velmi dobře, cítil jsem takovou uvolněnou atmosféru a hovořilo se mi s lidmi opravdu od srdce, snažil jsem se být upřímný a oni tu upřímnost přijali, to člověk vycítí.

Co Vás v těchto dnech čeká za úkoly?

V sobotu se zúčastním ekumenického setkání ve sboru adventistů v Praze, v neděli zase jedu do jedné farnosti, příští týden mě čeká visitace v jedné církevní škole, takže je to velmi pestré a pořád se něco děje.

Jste titulární biskup marcellianský. Co to znamená?

Každý světicí biskup, protože nemá diecézi, je ku pomoci diecéznímu biskupovi, tak dostává tzv. titul na jednu již neexistující diecézi, která existovala v 1. křesťanském století. Já jsem tedy dostal titul biskup marcellianský a údajně se toto biskupství nacházelo někde v severní Africe.

Jak jste prožíval víru ve Vašem dětství a mládí? Měl jste kolem sebe věřící vrstevníky? Měl jste někdy krizi, že by se Vám nechtělo chodit do kostela?

Já jsem byl vychován v katolické rodině a nějakou hlubší krizi víry jsem nezažil. Rodiče mi dávali velmi dobrý příklad a to byl ten nejlepší vklad pro mé rozhodnutí stát se knězem. Vůbec jsem k tomu nebyl předurčen, ale když jsem viděl u svých rodičů, a nejen u nich, že víra je pro ně něco tak zásadního pro život, tak jsem si řekl, tohle bych chtěl sdělovat také někomu dalšímu. To byl jeden ze zásadních podmětů, proč jsem šel studovat teologii. A mohu říci, že jsem rád. Také mě přirozeně přepadávají různé pochybnosti, ale nějakou takovou krizi nevěry, nebo lhostejnosti, to jsem nezažil.

Máte nějaké sourozence?

Mám 3 sestry, všechny jsou vdané a mají potomstvo.

Otče biskupe, jste také spojován s bojem proti komunismu. Nyní v době demokracie se setkáváme s mnoha lidmi, kteří si daru svobody neváží, reptají, že „dřív to bylo lepší“. Mohl byste těm nespokojeným říct slova povzbuzení;)?

Jsem si vědom, že v sociální oblasti je dost těžkostí pro určitou část našeho obyvatelstva, ale přesto je důležité, že žijeme v demokracii, že žijeme ve svobodě, že se můžeme svobodně shromažďovat, svobodně vyjadřovat a to přece za to stojí. Při všech těch negativěch, která okolo sebe pozorujeme, nemůžeme čekat, že budeme někdy žít v ideálním systému nebo v ideální společnosti, protože jsme lidé slabí a křehcí, ale musíme si zároveň uvědomit, že mezi námi žije mnoho skvělých lidí a my si toho možná nikdy neovšimáme, protože jsme často spíše krmeni jenom těmi zápornými zprávami poukazovány na záporné lidské jednání a o tom kladném se dosti málo hovoří. Myslím si, že jako křesťané bychom měli být právě těmi, kdo si všimají toho kladného a kdo žijí především s takovou životní nadějí, že to současné není tím konečným stádiem,

ale že máme naději na budoucnost, která převyšuje veškeré naše pomýšlení.

Líbilo se mi, jak jste se při diskuzi zmínil o duchovním propojení. Říkal jste, že i když se s naším exprezidentem Václavem Havlem moc často nevidíte, tak se za něho modlíte a tak jste s ním propjen. Mohl byste toto

Nejbližší setkání klubu Betánie se uskuteční ve čtvrtek 10.04. v 18.30. Hostem bude Doc. Mgr. Jindřich Štreit - významný český fotograf.

SPOLEČNÉ SPOLČO 11.1.2008

Ptáte se, jak se dal nejlépe prožít druhý páteční večer v roce 2008??? Odpověď je opravdu jednoduchá – stačilo přijít v 18:00 na mši svatou do Jilemnického kostela, kterou jsme doprovázeli zpěvem a hraním na varhánky a kytaru (příp.: bongo). Ale to samozřejmě není vše. Po mši svaté následovalo společné spolčo a to u Luštincových, kteří bydlí opravdu blízko kostela, a proto jsme se po mši rychle přesunuli do vyhrátého obývacího pokoje Luštincových.

Na začátek již tradičně zazněla písnička a celé spolčo jsem započali společnou modlitbou. Po modlitbě se ujal slova pan Domáci a popovídal nám o tom jak to bylo s jeho cestou k víře, že nebyla snadná, ale že koho Pán Bůh chce najít toho si najde ať už jako malé batole nebo již ve středních letech. V průběhu velmi poučného vypravování jsme se odreagovali písničkou. Po písničce nám pan Domáci povídal o tom jak to bylo s křesťanstvím a všeobecně s vírou, v Podkrkonoší a Krkonoších v průběhu střídání zámeckých Pánů a Paní v průběhu let. Jistě si říkáte, že je to téma skoro na celý semestr, ale pan Luštinec je opravdový odborník,

duchovní propojení přiblížit těm, kteří zde dnes nebyli?

Ano, rád. Vedle konkrétní pomoci konkrétnímu člověku, vedle osobního setkání s ním, je důležité být nějakým způsobem duchovně s ním spojen. A když se s někým nemohu přímo setkat, nebo ho osobně ani neznám, jenom jsem o něm slyšel, tak v modlitbě lze navázat tento vztah. Myslím si, že někdy je tohle opomíjeno, že dneska žijeme v době, kdy se oceňuje jenom takové ty viditelné činy, viditelné výsledky a že bychom neměli zanedbávat právě toto duchovní propojení. Protože živý Pán přichází právě skrze ty druhé a my pokud jsme ve spojení s živým Pánem, tak jsme také ve spojení s tím druhým.

Milý otče biskupe, děkujeme Vám za rozhovor a děkujeme, že jste přijel k nám do Jilemnice. Přejeme Vám hodně radosti, síly, Božího požehnání a dary Ducha svatého do Vaší biskupské služby!

Ptal se a připravil Jenda Lukeš

Děkuji za přepis z audio záznamu Ivče Lukšové

Foto: Ondřej Hornig

a tak to dokázal shrnout v nejdůležitějších bodech do kratšího projevu.

Poté již nás zlákal plný stůl dobrot a rozběhla se tedy tzv.: kecací přestávka. Tuto přestávku asi po 15-20 min. přerušil Jenda svým hraním na kytaru a zpěvem, ke kterému jsme se přidali a byla na světě opět písnička. Poté jsme se rozdělili do 6 skupinek a začali hrát hru – Poznej písničku z otázek(nebo nějak tak). To ani netušíte jaké skvělé otázky a ještě lepší odpovědi se dají nalézt(Př.: na otázku: Jezdil jsi někdy na jelenovi se Šimon dopracoval až ke slovu trezor). Již se ale o vládu nad nocí hlásila sobota, a proto jsme ukončili spolčo společnou modlitbou a tradičním pozdravem.

Závěrem bych chtěl popřát Zdišce k jejím 17. narozeninám všechno nejlepší a hodně Božího požehnání do života. Chtěl bych poděkovat Luštincovým, že nás tak mile přijali do svého obydlí, poděkovat Ivance za zorganizování tohoto báječného spolča a chtěl bych poděkovat Pánu Bohu, za to, že nás na spolču doprovázel a že zajistil hladký průběh spolča a na příštím setkání naviděnou.

Martin Hornig